

bevredigen. Wonderbaar verflaauwt dan onze ijver, zoodra ons levensdoel maar is bereikt. Dan moeten we wel haasten, wijl we geen tijd om te wachten hebben, want ons leven is kort. Maar wie niet zich zelve zoekt, maar heilig de zaak van het volk houdt, en die zaak dienen wil, die vraagt niet, of hij de redding zien, maar of er redding voor zijn volk komen zal, en strijdt in den geloove voort, dat nu reeds in de hand des Heeren die redding van ons volk rust.

Voorts, onze offervaardigheid geve van dat geloof meer getuigenis. Zeer zeker, als er mannen als een Lamping opstaan, die smalen op het klein bedrag, dat in de kas onzer vereeniging vloeit en met zelfbehagen het feit vermelden, dat van liberale zijde uit een geheel kanton van Zwitserland, voor zes jaar lang, ruim 9000 gulden 's jaars voor een school naar hun systeem was saamgedragen, dan verschrikt men ons in Utrecht niet, waar een enkel man ons van dien wedloop ruimschoots troosten en ons de rust hergeven kan, ons door de lauweren van dat Zwitsersche kanton geroofd. Neen, dan achten we dat laster te zijn, waartoe partijzucht verleidt, om alleen dat bedrag te vermelden, en de sommen schats te verzwijgen, die in steden en in dorpen op het plaatselijk altaar worden geofferd. Maar, als we niet meer voor den vijand staan, om de eer onzer zaak te bepleiten, neen, dan is die gemakkelijke overwinning op het geldconservatisme der liberalen ons niet genoeg. Dan hebben we met een hooger eisch, met den wil van onzen God te rekenen, en wijzen we u zeer ernstig op talenten schats, die nog in de aarde begraven bleven, en waarmee gewoekerd moet voor de eer Zijns naams.

Ja, niet alleen op het geldelijk offer dringen we dan met ernste aan, maar bovenal bestrijden we dan het beginselloos doen van zoovelen in den lande, die ijverend voor de lagere volksklassen, zelve geen gewetensbezwaar schijnen te kennen, om het eigen kroost te zenden naar scholen die niet Christelijk